

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobkyně: **CARS WRECK s. r. o.**, IČO: 03458547,
sídlem Orebitská 66/6, 130 00 Praha 3,
zastoupena JUDr. Michalem Zemanem, advokátem,
sídlem Plaská 623/5, 150 00 Praha 5,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. 2909/SCKZU/2016-10, JID: 24859/2017/KUUK,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka ve výši 2 000 Kč bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. 2909/SCKZU/2016-10, JID: 24859/2017/KUUK, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru živnostenský úřad, (dále jen „magistrát“) ze dne 24. 11. 2016, č. j. MmM/130608/2016/OŽÚ/KS. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 63 odst. 2 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, uložil žalobkyni pokutu ve výši 35 000 Kč za správní delikt podle § 63 odst. 1 písm. b) téhož zákona, kterého se žalobkyně dopustila tím, že v období od 1. 12. 2014 minimálně do 25. 4. 2016 v provozovně na adrese „X“ včetně parcel č. „X“, „X“, „X“ a „X“ provozovala zařízení ke sběru, výkupu a zpracování nebezpečných odpadů – autovraků, konkrétně vykupovala použitá pojízdná i nepojízdná motorová vozidla, ze kterých následně demontovala jednotlivé náhradní díly, které prodávala zákazníkům, shromažďovala skelety (karoserie) motorových vozidel, jež za úplatu předávala osobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

oprávněné ke sběru a výkupu odpadů, a současně shromažďovala i jí demontované náhradní díly, tedy vykonávala činnosti náležející do živnosti „*Podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady*“, aniž by pro tuto živnost vlastnila živnostenské oprávnění. Magistrát současně uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

Podáním ze dne 17. 7. 2020, které soud obdržel téhož dne, žalobkyně vzala výslovně tuto žalobu v plném rozsahu zpět a navrhla, aby soud řízení zastavil.

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že „*[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodu zastavení řízení soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného odstavce.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení soudního poplatku žalobkyni, který byl soudu uhrazen za žalobu ve výši 3 000 Kč, a to toliko ve výši 2 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. července 2020

Mgr. Václav Trajer
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: G. Z.